

KOMPENDIUM 2016

SANKT BERNHARDSHUND

Bernhardinerna
Svenska Bergs- och Herdehundsklubben
Framtaget för domarkonferens 2016
KOMPENDIUM 2016

Kompendiet för sankt bernhardshund är framtaget av den svenska rasklubben (Bernhardinerna) med råd och stöd från dess specialklubb (Svenska Bergs- och Herdehundsklubben). Samtliga bilder har godkänts för kompendiets användning av respektive fotograf. Layout är gjord av Pernilla Sandström. Ny standardtext från FCI per 2016-06-03, där ändringar har gjorts avseende pälsen och de diskvalificerande felen. Ändringarna är tillagda på engelska i rött i kommentarsfältet.

Översiktlig innehållsförteckning

<u>SRD</u>	<u>1</u>
<u>Ursprung</u>	<u>2</u>
<u>Helhetsintryck och måttförhållanden</u>	<u>3</u>
<u>Uppförande/karaktär</u>	<u>3</u>
<u>Huvud</u>	<u>4</u>
<u>Kropp</u>	<u>8</u>
<u>Rörelser</u>	<u>11</u>
<u>Hud, päls och färg</u>	<u>12</u>
<u>Fel</u>	<u>13</u>
<u>Exempel på utmärkta helhetsintryck</u>	<u>14</u>

OBS!

Vi ber Er uppmärksamma att på de exempelfotografier som använts kan det förekomma både felaktiga och utsökta detaljer i andra hänseenden än de som avses att demonstreras i kompendiets olika stycken.

Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD)

De stora molosserna är hundar av jätteväxt och med accentuerad kroppsvolym och hud. De finns i FCI grupp 1 och 2. Dessa hundar måste ha en sund konstitution med stark muskelkondition och adekvat hudkostym för att ha god funktion och för att kunna bära upp de specifika rasdrag som standarden föreskriver. De specifika molossoida särdragen får aldrig anta groteska dimensioner.

Gruppen omfattar flera brakycefala raser samt stora, tunga raser av molosstyp liksom mastiffer och bergshundar. Det är av största betydelse att de inte har groteska dimensioner eller är överviktiga. Det är viktigt att de har sund och stark kroppskonstruktion, så att de kan bära upp den rastypiskt tunga kroppen och huvudet i enlighet med standardens krav. De måste kunna röra sig utan synbar ansträngning eller besvär.

- Rosslande andhämtning, alltför tungt hängande huvud och kraftig salivutsöndring är heller inte normaltillstånd hos några raser.
- Fransysk benställning och veka handleder, kohasighet eller frånvaro av vinklar i bakstället är inte normaltillstånd hos några raser.
- Mastiffer och några av de molossoida raserna har riklig och löst liggande hud som dock aldrig får överdrivas och förorsaka hud-, ögon- eller läppproblem. Huden ska vara frisk och utan tecken på irritation.
- Flera av gruppens raser har spår av ursprunglig mental skärpa och vaktinstinkt. Rastypisk mentalitet ska bevaras men måste följa de generella rekommendationerna för alla raser och gällande lagar.

Sankt Bernhardshund – molossoid

I rasen förekommer riskområden som:

- Hud: Överdriven mängd lös hud och lösa läppfickor.
- Ögon: Lösa och/eller för stora ögonlock med otillräckligt strama ögonkanter som kan vara utåt- eller inåtrullade.
- Huvud: Överdimensionerat och för tungt huvud.

Särskilt viktigt är att huden är korrekt, att ögonstatus är sund. Tandstatus ska vara sund och standardenlig. Hundarna ska ha korrekta proportioner, vara muskelstarka med kraftfull konstruktion och sunda rörelser.

FCI-nummer 61
Originalstandard 2003-10-29
FCI-Standard 2004-01-21; tyska
SKKs Standardkommitté 2004-05-12

Ursprungsland/hemland
Schweiz

Användningsområde
Sällskaps-, vakt- och gårdshund

FCI-Klassifikation
Grupp 2, sektion 2.2

Bakgrund/ändamål

Vid S:t Bernhardspasset på 2 469 m höjd över havet grundade munkar på 1000-talet ett härbärge som tillflyktsort för resande och pilgrimer. Där hölls sedan mitten av 1600-talet stora bergshundar som skydd och vakt. Förekomsten av sådana hundar finns dokumenterad i bild från år 1695 och i härbärgets anteckningar från år 1707. Hundarna sattes snart in som följevundar och i synnerhet som räddningshundar för resande som gått vilse i snö och dimma.

På många språk har det berättats om den legendariska Barry, som blev en idealbild av en räddningshund. Många krönikor berättar om de talrika människoliv som dessa hundar räddade och muntliga rapporter från soldater som med Napoleon korsade bergspasset, spridde på 1800-talet ryktet om sankt bernhardshunden över hela Europa. På den tiden den s k Barry-hunden.

Sankt bernhardshunden härstammar från de stora gårdshundar, som var talrika i dessa trakter. Den framavlades på några få generationer till dagens ras enligt en fastställd idealtyp. Heinrich Schumacher från Holligen i trakten av Bern var den förste som år 1867 utfärdade en stambok för sina hundar. I februari 1884 påbörjades utgivningen av den schweizisk hundstamboken (SHSB). Dess första registrering var sankt bernhardshunden Leon och de följande 28 namnen omfattade även dessa sankt bernhardshundar.

Den 15 mars år 1884 grundades i Basel "Schweiziska sankt bernhardsklubben". I samband med en internationell kynologisk kongress den 2 juni 1887 förklarades sankt bernhardshunden officiellt som schweizisk hundras och dess rasstandard fastställdes. Alltsedan dess har sankt bernhardshunden nationell status.

Ny standardtext från FCI per 2016-06-03, där ändringar har gjorts avseende pälsen och de diskvalificerande felen. Ändringarna är tillagda på engelska i rött i kommentarsfältet.

Napoleons soldater som år 1800 genomkorsade S:t Bernhardspasset bidrog till att sprida sankt bernhardshundens rykte över hela Europa (då kallad Barry-hunden). Den legendariska Barry blev en idealbild av en räddningshund.

Frågan som rörde långhåriga kontra korthåriga hundar var föremål för en het debatt, FCI beslutade dock 1980 att lång- och korthåriga Sankt bernhardshundar fick samavlas då det annars skulle ge upphov till två separata raser. En separation av de två typerna skulle resultera i förlust i ordentlig fenotyp. Uppfödare i Schweiz kände att ensidig uppfödning av korthåriga hundar kommer att orsaka en förlust av typ och konvergens mot de gamla boskapshundarna. Uppfödare i både Schweiz och USA tyckte att den långhåriga Sankt bernhardshunden verkade öka i storlek. I Schweiz var den långhåriga Sankt bernhardshunden vanligtvis större, hade mer markerade stop, kortare nosar och tenderade att ha mer lös hud.

1973 bildades rasklubben Bernhardinerna av några entusiaster i Stockholmstrakten och associerades med SSD. 1976 hölls den första utställningen med 140 deltagande hundar. BIS Intch Barry Stern, uppfödare och ägare Birgitta Johansson. När SSD upphörde associerades klubben till Svenska Bergs- och Herdehundsklubben (SBHK). Klubben har idag ca 165 medlemmar. Första svenska championatet tilldelades en tik år 1916; Jetta Blanka v Mintarderberg. Ägare S Jansson. Uppsala. Fram till 1949 kallades hundarna för "Bernhardiner" och man räknade dem bara som ett hårlag. Rasen tävlar som två olika raser beroende på hårlag, med skilda CERT och CACIB.

Historien om kaggen

Sankt bernhardshunden är känd för att bära en kagge kring halsen och rädda lavinoffer uppe på Sankt Bernhardspasset. Tyvärr är det bara en fin legend. Kaggen skulle ha stört hunden i sitt räddningsarbete, och de första kaggarna hade inte ens en öppning för påfyllning av vätska.

Det finns olika teorier hur legenden uppstod. Förr i tiden transporterade hundarna livsmedel och vin i packväskor på ryggen. Men kaggen kan också ha varit en symbol för den gästfriheten munkarna på Hospizet visade eller för marknadsföring av kennlarna som födde upp sankt bernhardshundar. Eller också förband man lagringen av vin i fat med kaggen. En teori är också att en konstnär piggade upp sitt tråkiga hundporträtt med en fin kagge.

"Barry" som står uppstoppad på naturhistoriska museet i Bern.

Helhetsintryck

Sankt Bernhardshundar finns i två varianter:

1. Korthårig (dubbelpäls, "Stockhaar")
2. Långhårig

Båda varianterna skall ha en anseelig storlek, ge ett resligt helhetsintryck och ha harmonisk, kraftig, stram och muskulös kropp med imponerande huvud och uppmärksamt uttryck.

Viktiga måttförhållanden

Det eftersträlvande förhållandet mankhöjd-kroppslängd (mätt från skulderled till sittbensknöl) skall vara 9:10.

Det eftersträlvade förhållandet mankhöjd-bröstdjup: se skiss.

Huvudets längd skall något överstiga en tredjedel av mankhöjden.

Förhållandet mellan nosdjupet (mätt vid stopet) och noslängden skall förhålla sig som knappt 2:1.

Nospartiet skall vara något längre än en tredjedel av hela huvudets längd.

Fel

Otillräcklig könsprägel.

Oharmoniskt helhetsintryck.

För korta ben i förhållande till hundens storlek.

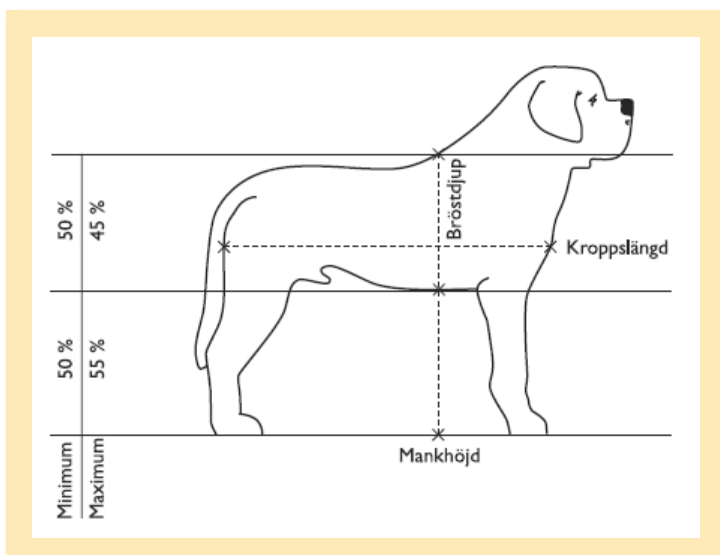
Uppförande/karaktär

Bernhardshunden skall vara vänlig med lugnt till livligt temperament samt vara vaksam.

Diskvalificerande fel

Aggressivitet, extrem skygghet.

Svagt temperament.

Att det skall vara en kraftfull, stark och muskulös kropp förstår de flesta men det är inte alla som förstår hur viktigt det är att alla de olika kroppsdelarna står i proportion till varandra.

HUNDEN SKALL VARA PROPORTIONERLIGT BYGGD OAVSETT OM DEN ÄR STOR ELLER LITEN, DET ÄR INTE STORLEKEN SOM SKALL AVGÖRA, UTAN TYP OCH HELHET.

Längden måste vara minst 75 cm för en hanhund av minimihöjd 70 cm (förhållandet 9:10 skall gälla). Tikar kan vara mindre men de måste ha ovan nämnda proportioner.

En hane med utmärkt könsprägel och rastypiskt uttryck.

En sankt bernhardshund skall vara en öppen och godmodig hund.

Huvud

Huvudet skall vara massivt, imponerande och uttrycksfullt.

Skallparti

Skallen skall vara kraftig och bred. Sedd från sidan och framifrån skall den vara lätt välvd. Vid uppmärksamhet bildar öronansättningen tillsammans med överdelen av skallen en rak linje som övergår med en mjuk rundning i det kraftigt utvecklade och höga kindpartiet.

Pannan skall falla brant mot nospartiet. Nackknölen ska vara måttligt markerad.

Ögonbrynsbågarna ska vara kraftigt utvecklade. Den tydligt markerade pannfåran skall börja vid stopet och löpa längs skallens mitt.

Över ögonen skall pannhuden bilda lätta pannveck, som går i riktning mot pannfåran. När hunden är uppmärksam skall de vara måttligt framträdande. I annat fall skall de vara snarare oansenliga.

Fel

Kraftigt veckad hud på huvud och hals.

Stop

Stopet skall vara kraftigt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln ska vara svart, bred och kantig med väl öppna näsborrar.

Fel

Ofullständigt pigmenterad eller pigmenterad på eller runt nostryffeln, på läpparna och ögonkanterna

Nosparti

Nospartiet ska vara jämbrett.

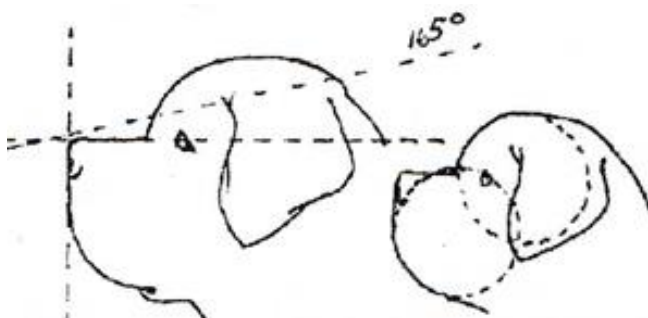
Nosryggen skall vara rak med en lätt fåra.

Fel

För kort eller för långt nosparti.

Där uttrycket kraftfull används, följer ordet imponerande automatiskt med. Följaktligen är en hund med ett alltför lätt huvud mindre önskvärd. Även om huvudet kan vara mycket massivt, får det inte vara överdrivet utan det önskvärda uttrycket måste bestå.

Ögonbrynsbågarna skall vara mycket kraftigt utvecklade och bilda en nästan rät vinkel med huvudets längdaxel. Först skall det finnas en övre axellängd och det skall poängteras att det inte är skallens övre proffillinje, utan en snittlinje genom skallen som en rät linje mellan två bestämda punkter – från nackknölen, till den djupaste punkten i pannfåran. Den andra vinkeln är nosryggens proffillinje, den skall vara vågrät samtidigt som nosspetsens proffillinje ska vara lodrät. Denna vinkel utgör det korrekta förhållandet 165 grader.

För överdrivna eller alltför starkt utvecklade hudveck på huvudet är ej önskvärt.

SRD

Överdriven mängd lös hud och lösa läppfickor.

Överdimensionerat och för tungt huvud.

Tikar är mjukare i sina linjer.

Nospartiet skall vara något längre än 1/3 av huvudets totala längd. Det skall forma en trevlig total bild i relation till skallen tillsammans med en rak nosrygg. Hos en del hundar kan nosryggen ibland vara lätt uppböjd. En tydligt markerad, ganska bred och grund fåra ska gå längs hela nosryggen från nosroten till nosspiegeln. Nosryggen skall ej vara böjd eller konisk.

Läppar

Läppränderna skall vara svartpigmenterade. Läpparna skall vara kraftigt utvecklade, stadiga och inte för överhängande. Från nostrifyfeln skall läpparnas bilda en bred båge. Mungiporna skall vara tydligt markerade.

Fel

För lösa läppfickor.

Käkar

Under- och överkäkarna skall vara kraftiga, breda och lika långa. Bettet skall vara välutvecklat, regelbundet och fullständigt sax- eller tångbett. Lätt underbett utan kontaktförlust mellan incisiverna är tillåtet. Avsaknad av P1:or och M3:or tolereras.

Fel

Avsaknad av tänder utom P1:or och M3:or. Små tänder (speciellt incisiver). Lätt underbett.

Diskvalificerande fel

Överbett, utpräglat underbett.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, mörkbruna till nötkbruna och ligga måttligt djupt samt ha ett vänligt uttryck. Ögonkanterna skall helst vara naturligt strama. Ett mindre veck med något skönjbart bindhinna på undre och övre ögonlocket är tillåtet. Ögonkanterna skall vara fullständigt pigmenterade.

Fel

Ljusa ögon.
Bristfälligt åtliggande ögonkanter.

Diskvalificerande fel

Blå ögon, avblekta ögonbottnar.
Ektropion, entropion.

Öron

Öronen skall vara medelstora, högt och brett ansatta. Öronbrosket skall vara kraftigt utvecklat. Öronlappen skall vara smidig, trekantig och ha avrundad spets. Den yttre kanten skall vara lätt utåttstående medan den inre kanten skall ligga an mot kinden.

Vackert rundade läppar förstärker kvaliteten på huvudformen. För strama, otillräckliga eller överdrivna läppar är ofördelaktigt. Framifrån skall läpplinjen bilda ett upp- och nedvänt U.

Överkäkens läppar skall vara starkt utvecklade, utan att vara skarpt avskurna och skall lätt överhängande vila mot underkåken i en vacker båge. Underkäkens läppar får inte vara djupt nedhängande och DE SKALL VARA SVARTA.

Önskvärt är saxbett, tångbett eller omvänt saxbett. Bettet skall vara komplett, kraftigt och stå i god proportion till huvudet. Alla typer av bett är likvärdiga.

Små tänder bör noteras.

Hundar med bra ögon.

Ögonen är mycket väsentliga i hundens uttryck, genom form, färg och läge. De utgör huvudingrediens för värdigheten och är ett riskområde inom rasen.

SRD

Lösa och/eller för stora ögonlock med otillräckligt strama ögonkanter som kan vara utåt- eller inåtrullade. Särskilt viktigt är att huden är korrekt, att ögonstatus är sund. Tandstatus ska vara sund och standardenlig. Hundarna ska ha korrekta proportioner, vara muskelstarka med kraftfull konstruktion och sunda rörelser.

FÖR LÅGT ANSATTÄ ÖRON SKALL UPPMÄRKSAMMAS, MEDAN FÖR HÖGT ANSATTÄ ÖRON OCKSÅ FÖRSTÖR HELA UTTRYCKET AV HUVUDET. ÖRON AV MELLANSTORLEK ÄR ATT FÖREDRA.

Öronen, som är medelstora, ska vara högt ansatta. De ska ha en mycket kraftigt utvecklad öronmussla samt vid basen vara lätt utstående. Därefter ska de, efter i en skarp böjning, falla ned i sidled och, utan att vara vridna, ligga tätt intill huvudet. Öronlappen skall vara mjuk och bilda en avrundad mot spetsen något förlängd trekant, vars främre del ligger tätt intill huvudet medan den bakre delen, särskilt då hunden lystrar, reses något.

Utmärkta huvuden på hanar.

Utmärkta huvuden på tikar.

Hals

Halsen skall vara kraftig och tillräckligt lång. Strup- och halshud skall vara lagom utvecklat.

Kropp

Helhetsintrycket skall vara imponerande, harmoniskt, resligt och väl musklat.

Överlinje

Manken skall vara välmarkerad.

Rygglinjen skall vara plan och horisontell till länden.

Rygg

Ryggen skall vara bred, kraftig och fast.

Fel

Svankrygg, karprygg.

Kors

Korset skall vara långt, något sluttande och harmoniskt övergå i svansansättningen.

Fel

Överbyggt eller starkt sluttande kors.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara måttligt djup med väl välvda revben, dock inte tunnformad. Den får inte nå djupare än till armbågen.

Underlinje

Buklinjen skall vara lätt uppdragen.

Svans

Svansroten skall vara bred och kraftig. Svansen skall vara lång och tung. Sista svanskotan skall nå åtminstone till hasleden. I vila skall den hänga rakt ner. Den sista tredjedelen kan vara lätt uppåtböjd

När hunden är uppmärksam kan svansen bäras högre.

Fel

Svans som bärs rullad över ryggen.

Tik med för korta ben och sänkt rygg.

SRD

Hundarna ska ha korrekta proportioner, vara muskelstarka med kraftfull konstruktion och sunda rörelser.

Ryggen, som skall vara mycket bred, skall fram till ländpartiet vara fullkomligt rak, därefter mjukt sluttande mot korset med svag övergång till svansroten.

Utmärkt svans till vänster och alltför hårt rullad svans till höger.

Vid upphetsning och i rörelse bär de flesta Sankt bernhardshundar svansen mer eller mindre högt, men den får dock inte bäras för högt eller rullad över ryggen. Däremot kan en lätt inrullning av svanspetsen tillåtas.

Svans rullad över ryggen bör ej accepteras.

Extremiteter

Framställ

Frambenen skall vara måttligt brett ställda, framifrån sett raka och parallella.

Fel

Krumma eller fransyska framben.

Frambenen skall vara raka och kraftiga.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara snedställda, muskulösa och åtliggande.

Skulderpartiet skall vara kraftigt och brett.

Överarm

Överarmen skall vara längre än skulderbladet. Vinkeln mellan skulderblad och överarm får inte vara trubbig.

Överarmen skall vara mycket kraftig och utomordentligt muskulös.

God överarm.

Armbåge

Armbågarna skall vara åtliggande.

Underarm

Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme och torr muskulatur.

För veka mellanhänder bör påpekas.

Bra framben och mellanhänder.

Mellanhand

Mellanhänderna skall framifrån sett vara lodräta i underarmarnas förlängning och lätt vinklade från sidan sett.

Framtassar

Framtassarna skall vara breda och slutna med kraftiga och starkt välvda tår.

Bakställ

Bakbenen skall vara lagom vinklade och muskulösa. Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella och inte trångt ställda.

Fel

Raka vinklar i bakbenen, hjulbenthet eller kobenthet.

Bra bakställ.

Lår

Låren skall vara kraftiga, muskulösa och breda.

Lårpartiet skall vara välutvecklat och låren mycket muskulösa.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade, varken utåt- eller inåtvridna.

Underben

Underbenen skall vara snedställda och tämligen långa.

Has

Haslederna skall vara lätt vinklade och fasta.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara raka och parallellt ställda sedda bakifrån.

Baktassar

Baktassarna som framtassarna. I hemlandets standard anges att sporrar tolereras, förutsatt att de inte hindrar rörelseförmågan.

Hund med sporrar.

Rörelser

Rörelserna skall vara harmoniska och vägvinnande med bra påskjut från bakbenen varvid ryggen skall förbli stadig och stabil.

Fram- och baktassar skall placeras på en rak linje.

Fel

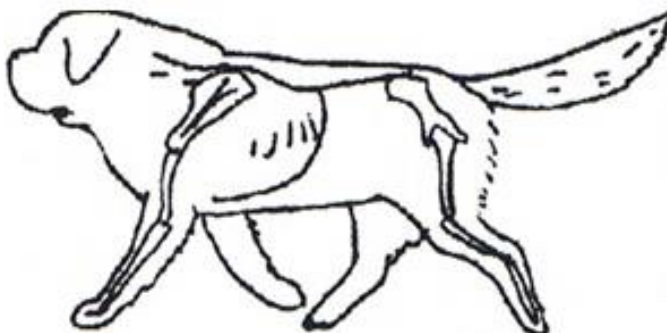
Felaktiga rörelser.

Rullande och instabila rörelser anses som fel.

SRD

Hundarna ska ha korrekta proportioner, vara muskelstarka med kraftfull konstruktion och sunda rörelser.

Utmärkta rörelser.

Päls

Pälsstruktur

Korthårsvarianten:

(dubbelpäls, "Stockhaar"): Täckhåret skall vara tätt, blankt, åtliggande och kraftigt med riklig underull. Låren skall ha tendens till byxor. Svansen skall ha tät päls.

Långhårsvarianten:

Täckhåret skall vara rakt och medellångt med riklig underull, oftast något vågigt över kors och höfter. Det skall finnas rikliga byxor på bakbenen och pälsfransar på frambenen. Huvud och öron skall ha kort päls. Svansen skall vara buskig.

Fel

Lockig päls.

Färg

Grundfärgen skall vara vit med alltifrån större eller mindre **roströda** fläckar till ett genomgående **rostrött** täcke över rygg och flank (mantelhundar). Bruten mantel (mantel genombruten med vitt) är likvärdig, schatterat rostrött är tillåtet.

Rödgul färg tolereras.

Mörk mask på huvudet är önskvärt. En **anstrykning** av svart i den röda pälsfärgen på kroppen tolereras.

Vitt skall finnas på bringa, tassar, svansspets, nos, som blås och nackfläck. Vitt är önskvärt som krage. Likaså önskvärt är symmetrisk, mörk mask.

Fel

Avsaknad av vitt på anmodade partier. Felaktig grundfärg, t ex roströda pälsstrån i det vita.

Diskvalificerande fel

Enfärgat vitt eller enfärgat rostrött (fel grundfärg). Annan pälsfärg.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund : 70 – 90 cm

Tik: 65 – 80 cm

Förutsatt att helheten är harmonisk och rörelserna korrekta kan maximimått som överskrider tolereras.

Diskvalificerande fel

Storlek som understiger minimihöjden.

Exempel på utmärkta pälsar och färger.

Korrekt mask skall var symmetrisk, täcka båda ögonen och skäras av mot mungiporna.

De rödmarkerade styckena har blivit uppdaterade av FCI;

Primary colour white with smaller or larger **clear red** patches (splash-coated dogs) up to an unbroken **clear to dark red mantle** covering back and flanks (mantle dogs). A broken reddish-brown mantle is of equal value. A brindle reddish-brown colour permissible. Brownish-yellow tolerated.

Dark shadings on head desirable. Slight touch of black **shading** on body tolerated.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Fel

- otillräcklig könsprägel.
- oharmoniskt helhetsintryck.
- för korta ben i förhållande till hundens storlek.
- kraftigt veckad hud på huvud och hals.
- för kort eller för långt nosparti.
- för lösa läppfickor.
- avsaknad av tänder utom P1:or och M3:or. Små tänder (speciellt incisiver).
- lätt underbett.
- ljusa ögon.
- bristfälligt åtliggande ögonkanter.
- svankrygg, karprygg.
- överbyggt eller starkt sluttande kors.
- svans som bärs rullad över ryggen.
- avsaknad av vitt på anmodade partier.
- krumma eller fransyska framben.
- raka vinklar i bakbenen, hjulbenthet eller kobenthet.
- felaktiga rörelser.
- lockig päls.
- ofullständigt pigmenterad eller opigmenterad på eller runt nostrifyfeln, på läpparna och ögonkanterna.
- felaktig grundfärg, t ex roströda pälsstrån i det vita.

Diskvalificerande fel

- aggressivitet, extrem skygghet.
- överbett, utpräglat underbett.
- blå ögon, avblekta ögonbottnar.
- ektropion, entropion.
- enfärgat vitt eller enfärgat rostrött (fel grundfärg).
- annan pälsfärg.
- storlek som understiger minimihöjden.

Nota bene

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Stycket för diskvalificerande fel har blivit uppdaterat av FCI;

• weak temperament.

• coat of any other colour as well as flesh coloured nostrils (nostrils without pigmentation).

En hund med mörk mask, en halvmaskad och en utan mask.

Hundarna på följande sidor är samtliga av utmärkt typ från olika åldrar.

Givetvis finns det detaljfel, men samtliga är värda att lägga på näthinnan.

Tik 3 år

Hane 5 år

Hane 5 år

Tik 5 år

Tik 2 år

Hane 4 år

Tik 3 år

Tik 3 år

Hane 4 år

Hane 4 år

Tik 3 år

Tik 3 år

Tik 2 år

Tik 3 år

Från valp 4 månader...

...till vuxen 12 år!

www.bernhardinerna.com

